

אותך אבקש

מסילות למבקשי השם בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע

פר' מטו"מ - דברים | גליון 10

תוספת מיוחדת לרגל יום השנה
לאון המופלא
ר' נחמן שבתי גלינסקי זצ"ל
כ"ו תמוז תשנ"ט

הגאון המופלא ר' נחמן שבתי גלינסקי זצ"ל בן הגה"צ ר' יעקב גלינסקי זצ"ל.

קטעים נבחרים מתוך מכתביו הרבים (הנמצאים בכת"י) המלאים וגדושים
בדיבורים מלהיבים בעבודת ד'.

לרגל יום השנה כ"ו תמוז תשנ"ט.

מהמדרש הנפלא הנ"ל
חזק ואמץ שטארק זאך ברודער, ממני ידיך,
נחמן שבתי בן צבי"ה.

אָוֶע

כל עניין רבינו הוא התחדשות. וידוע דברי
מוהרנ"ת על הפוסקים (הרשב"א ועוד) דהא
דתיקנו חז"ל ברכות השחר, שכל יום אדם נעשה
בריה חדשה, דמזה השורש שאדם אף שעברו

וכן ידוע מש"כ האור החיים הק' אשר בגיל כ'
מגיעים לשוב הדעת האמיתית, וזהו הרי עיקר
ענין רבינו שיהיה האדם מיושב בדעתו ולא
יהיה מבולבל מכל ה'נארישקייט' של תאוות
וטרדות העו"ז ועל ידי זה יכול להגיע לתכלית
ולהתבודדות אמיתית, ולשמחה אמיתית, כי עיקר
החיסרון שלא מגיעים לשמחה כותב רבינו ז"ל
בתורה ל' תנינא שהוא מחסרון ישוב הדעת, כי
שמחה זה עולם החירות, כמש"כ רבינו ז"ל שם,

התפלאתי מאוד על נוסח כתיבתך שבו אין אתה
נראה לי בשמחה הראויה שצריך להיות יהודי
שהוא חידוש כמו הבעש"ט, (לשון רבינו בשיחות
הר"ן שאחד לפני משיח שיקיים מצוות נט"י
יהיה חידוש כמו הבעש"ט) ובפרט שאתה זוכה
בדור כזה מלוכלך, דור המבול וההפלגה, להיות
יהודי דתי, ולא רק דתי אלא חרדי, ולא רק
חרדי אלא בן ישיבה, ולא רק בן ישיבה אלא
אחד שרוצה ומשתוקק אל האמת, ולא רק
זה אלא גם ברסלב'ר חסיד, אשר כל חד כפום
מה דמשער בלביה יודע כמה ערך גבול יש
לאוצר העצום והנורא של הרבי, אשר הוא טוב
עין ואדרבה הוא מבקש ומתחנן מאתנו שלא
נהיה שלימזלניק'ס אלא ניקח מה שיותר ויותר
מהאוצרות ונהיה עשירים מופלגים ומיליונרים,
כאשר ידוע ה'ווארט' מה שכתוב ב'סיפורי
מעשיות' שאמר להם הנשר הגדול לבני הזוג
'הערט אוף צו זיין ארימע לייט הייבט אן ניצן
אייערע אוצרות' (חדלו מלהיות עניים, התחילו
להשתמש עם האוצרות שלכם) שזה מרמז
עלינו על כל אחד ואחד שנפסיק להיות עני
ואביון, אלא יתחיל ברצינות להשתמש עם
האוצרות והמרגליות הנוראות, שהם העצות של
התבודדות ושמחה, והתחזקות, ולימוד התורה
בכוח ובשפלות וביגיעה ובבירור הלכה למעשה,
ועוד כהנה וכהנה אשר תחזנה עיניך בספרי רבינו
ותלמידו הק' מוהרנ"ת ז"ל אשר אם תתמיד בה
תרגיש ממש טעם גן עדן (לשון תלמידו בספר
'נתיב צדיק' שיצא לא מזמן) ואם אתה מגיע
עכשיו לגיל של כל יוצא צבא בישראל מלחמת
הקודש, אתה צריך יותר לשמוח מאשר לפחד
כאשר ידוע המעשה שמוהרנ"ת ז"ל שמע על
תלמידו ר' עוזר ז"ל שהוא 'פרום' אז שלח לו
מכתב 'מיר האבן אנדערש מקבל גיווען פון
רעבן דער עיקר איז פרילאך און פרום אויך...'
(אנחנו קיבלנו מרבינו שהעיקר הוא השמחה,
ובנוסף גם 'פרום' (יראה))

“ וזהו הרי עיקר ענין רבינו שיהיה האדם מיושב בדעתו ולא יהיה מבולבל
מכל ה'נארישקייט' של תאוות וטרדות העו"ז ועל ידי זה יכול להגיע לתכלית
ולהתבודדות אמיתית, ולשמחה אמיתית, ”

עליו מה שעבר עליו, יכול להתחיל מחדש. ואך
און ווי איז גיווען (ואוי ואבוי היה) אם היה יום
אחד ארון בלי שיגמר. דאז אם אדם היה נופל
לא היה לו שורש ממה להתחיל, וכנראה שביותר
ענין זה הוא בראש חודש לשון חידוש, ומשם
שורש התשובה, כמבואר בליקוטי מוהר"ן תורה
י', כי העכו"מ נמשלו לחמה שאין בה שינוי
והתחדשות, וישראל נמשלו ללבנה שמשתנית
ומתחדשת, ודייקא הניגון היפה יוצא מעליות
וירידות והתמעטות והתחדשות ומולד חדש
לגמרי, וכשלמדתי לפני הרבה שנים בפנונביז
גמ' חגיגה ה. 'אמר רבא כל מי שאינו בכלל ואנוכי
אסתר אסתר אינו מהם (בכלל יהודים) האב איך
גיחאפט א טרייסל (אחזני רעדה) היינו שכל מי
שהולך לו חלק לגמרי מי יודע אם הוא יהודי...
דהעיקר זה מהסתרה ומרה שחורה להפכה
לשמחה'

נחמן שבתי בן צבי"ה

עיי"ש היטיב וינעם לך לעד.

ואמר מוהרנ"ת ז"ל לאחד 'אם היית בשמחה לא
היית רואה פני גהינום' 'העמק בזה היטיב כמה
מונח בזה יסוד עצום ונורא, אשר ע"י שמחה
אפשר להינצל מכל העבירות ומכל דיבורים
הלא טובים, ומכל העבירות, וממילא לא יראו
פני גהינום. כי בהכרח זהו כוונת מוהרנ"ת ז"ל,
שלא די בשמחה ויעשה כל העבירות רח"ל,
אלא מסתמא מי שהוא בשמחה אמיתית לא
עובר עבירות.

מביא מוהרנ"ת ז"ל בליקו"ה הודאה הל' ו'
המדרש הנפלא והנורא על הפסוק 'ויהי יוסף
איש מצליח' - מפזז ומכרכר. דהיינו קופץ ושמח,
ועי"ז הוא ניצל מחטאים ודו"ק.

גם בספר המידות אות שמחה מ'י שהוא תמיד
בשמחה מצליח בכל מעשיו ועיין במראה
מקומות מהרב מטשהרין ז"ל שהביא המקור

זוכה ורואה בשמחתה'

ומתגעגעים להשי"ת שיחזור אלינו וישרה שוב את שכניתו בתוכנו, יש כאן 'בנין של ממש', וזה כבר לא נחשב כמתו מוטל לפניו...

"ישראל עכשיו אתה מבין?! הבכיה והגעגוע הם 'בניין בית המקדש' בעצמו, הם בונים אצלנו קירבה אדירה להשי"ת, תנסה קצת גם לומר 'חצות' בתשוקה וגעגוע, ותראה איזה הרגשה מרוממת זה יביא לך, גם בלי לראות בית מקדש מאש יורד מהשמים..."

'למה לנצח תשכחנו'... 'תעזבונו לאורך ימים'... 'השיבנו ה' אליך ונשובה'... 'חדש מינו כקדם'... קולות ההמייה והגעגוע המשיכו לבקוע מהחדר שיעורים, הפעם הם היו 'שלושה' - ישראל הצטרף לאלעזר וחיים ועוד אחד נוסף למעגל 'הזוכים ורואים בשמחתה של ירושלים'...

רואים תוצאות בשטח".

"תשמע ישראל, אתה שואל טוב מאוד, אבל לפני שאסביר לך, אני רוצה לשאול אותך עוד שתי שאלות, שבעצם 'בהם' מקופל הפתרון לקושי שלך להתחבר לאבלות. דבר ראשון, כתוב בחז"ל שכל המתאבל על ירושלים, 'זוכה ורואה בשמחתה', לכאורה היה צריך להיות כתוב 'זוכה ויראה' בשמחתה?! ומדוע כתוב 'זוכה ורואה' בלשון הווה???"

דבר שני: מיד אחרי 'תשעה באב', מתחילים להפטיר

הייתה זו עוד שעת צהרים סתמית, ישראל יצא מהיכל בית המדרש הממוזג כשפניו מועדות לעבר הפנימיה לחטוף תנומה קלה לפני שיתחיל ס"ב. הקולות שבקעו מחדר השיעורים תפסו אותו ורגע אבל בכל זאת הוא המשיך, ואז... הוא שוב נעצר וחזר לאחוריו, הסקרנות לא נתנה לו מנוח, 'מה הולך שם בחדר שיעורים?? ועוד בשעה חמימה כ"כ? ומה גם שזה לא נשמע קול של לימוד של בחור שחיפש לו מקום מבודד כדי ללמוד בישוב הדעת!..."

ישראל פתח את הדלת והוא ראה שני בחורים על

הרצפה, אחד מהם היה ידידו הטוב 'חיים' והשני היה אלעזר מוועד ג', שניהם ישבו יחד על הארץ כשהם אומרים 'תיקון חצות' בקול משוע. הוא גם שם לב שבעיניו של חיים ישנה קצת לחלוחית והלחי שלו קצת רטוב מדמעות, 'המזמורים' נאמרו בניגון מיוחד, לא... זה לא היה ניגון 'עצוב' או 'מדכא', היה שם שהוה שהוא לא

הבכיה והגעגוע הם 'בניין בית המקדש' בעצמו, הם בונים אצלנו קירבה אדירה להשי"ת, תנסה קצת גם לומר 'חצות' בתשוקה וגעגוע, ותראה איזה הרגשה מרוממת זה יביא לך, גם בלי לראות

בית מקדש מאש יורד מהשמים..."

ב'שבעה דנחמא, שהם 'דברי תנחומין' שהשי"ת מנחם אותנו על החורבן, וזה בכלל לא מובן, הרי ידוע שאין מקבלים תנחומים כל זמן ש'מתו מוטל לפניו', והרי עדיין בית המקדש חרב, ומה שייך לנחם במצב כזה?

את השאלות האלה שואל הגה"צ ר' יצחק ברייטער זצ"ל, והוא עונה עליהם במשל נפלא מאוד... המשל מספר על עיר גדולה, שהתאורה שלה היתה בנויה ממנורות רבות שהיו מלאים בשמן ונפט, והפיצו אור בכל העיר. והנה יום אחד הגיע שונא אל העיר, ובשנאתו רוע לבבו שבר והשחית את כל המנורות והעששיות, והעיר נשארה חשוכה ואפלה. אנשי העיר היו מיואשים לגמרי מלקוות שהעיר תחזור להאיר כימי קדם, לקנות כ"כ הרבה מנורות ולהשיג כ"כ הרבה שמן ונפט היה נראה להם רחוק מכל דמיון אפשרי. עד שהגיע 'חכם' לעיר, החכם שהיה בקי ב'חכמת החשמל' אמר להם שהוא יכול להאיר להם בקלות, עם 'קצת ברזל וחוטית מתכת' העיר תחזור לעצמה ושוב תהא מוארת באור יקרות. אנשי העיר הסתכלו עליו בתמהון, "איך תוכל להאיר בלי זכוכיות ובלו שמן ונפט הייתכן?!", אמר להם החכם: "טפשים! הרי כל הדברים שהזכרתם הם רק אמצעי לייצר אור, אבל אני גיליתי את 'שורש האור' בעצמו, ולכן לא צריך את כל הדברים האלו כלל ועיקר..."

כך ממש אומר השי"ת לעם ישראל, אני נתתי לכם את 'בית המקדש' כדי שעל ידו תתקברו אלי, אבל אם אתם בוכים ומתגעגעים לקרבת נגעתם בשורש הקירבה בעצמה, וזה שכתוב 'זוכה ורואה' בשמחתה בלשון 'הווה' כי ע"י הגעגוע נוגעים בשורש הקירבה להשי"ת, ולכן גם שייך לנחם בזוה מצב... כי אחרי שמתאבלים

הצליח להגדיר בצורה ברורה. נראה היה שהחום הכבד ששרר בחוץ ובפרט ב'חדר שיעורים', לא השפיע על אלעזר וחיים, ואגלי הזיעה שבצבצו במצחם לא הפריעו להם להתרכז במילות התיקון, 'שבת ממוש לבנו'... 'הפך לאבל מחולנו'...

ישראל עמד שם מרותק. הוא חיכה שייסימו את הקטע, ופנה לחיים בתמיחה: "מה זה משהו חדש? כל צהרים אתם עושים תיקון חצות? ואני חשבתי שזה בכלל קשור ללילה?! וזה רק לצדיקים ו'מקובלים' או משהו בסגנון?! מה נסגר אתכם באמצע הצהרים???"

חיים לא התבלבל מהשאלות והשיב לו בסבלנות: "נכון מאוד... אתה צודק ש'תיקון חצות' זה דבר שעושים בד"כ בלילה, אבל זה בכלל לא נכון ש'תיקון חצות' שייך לצדיקים ומקובלים. 'חצות' זה דבר ששייך לכ"א והוא כתוב מפורש בסיומא' בשי"ע לכל 'הודי' באשר הוא. נכון שקצת קשה לנו לקיים את זה, אבל בגלל שקשה, זה לא אומר שהדבר לא שייך אלינו. ובקשר ל'צהרים', כתוב באר"י מובא בפוסקים, 'בחיי אדם' ב'פמ"ג ועוד... שבימי בין המצרים מנהג טוב וכשר הוא מאוד לכל בעל נפש, לשבת באבלות אחר חצי היום, ולבכות בכיה של ממש על חורבן הבית, ודבר זה עושה טובה גדולה בנפש האדם'...

"אוהה..." הגיב ישראל בהתפעלות, "זה מאוד מעניין... לא שמעתי על זה אף פעם וזוהה כ"כ חשוב, אבל אני מרגיש שזה דבר קצת קשה. אולי תוכל לעזור לי להתחבר לזה? אני מבין שיש פה ענין של צער על החורבן, אבל תכלס... אפילו שבשכל אנחנו יודעים שהצער והתפילה על החורבן מזרזים את הגאולה ואת בנין בית המקדש, אבל בפועל לא רואים את זה בחוש, וזה דבר מאוד קשה להתחבר לאבלות כשלא

משל נאה מהגה"צ ר' יצחק ברייטער הי"ד

נתעוררתי לחזור מעט מה שדיברתי ב'שבת נחמו' ברבים, העניין של 'שבת נחמו' לנחם את ישראל ע"י עבדיו הנביאים, הלוא קשה, אין מנחמים בשעה ש'מתו מוטל לפניו' וכן בענייננו הא החורבן במקומו עומד? אבל פירשתי הדבר במשל, בעיר 'וורשא' היו אוצרות של נפט וכל מיני כלים ומכונות ו'לאמפי'ן [מנורות] להאיר לכל העיר, לימים בא שונא אל העיר ושרר והחריב את כל הנ"ל, ונשארה העיר בחושך ולא היה הישועה להם, כי להביא בחזרה כל הנ"ל צריכין זמן רב ועניינים שונים, והכל חשבו את עצמם כמתייאשים, ובא חכם אחד והראם כח 'העלקטיר' [האנרגיה] ובאיזו מטילי ברזל, האיר לכל אחד אשר התקשר עצמו אל מכותנו, וכאשר שאלו אותו כל העיר, הרי אין לך 'נפט' ו'לאמפי'ן [מנורות] ואיך יאיר לנו?! הסביר להם, כי כל הכלים האלו היו כ"א בשביל תכלית שיאיר להם, ואני גיליתי 'שורש האור' ויאיר להם בכל מיני חושך אף בלי הכלים הקודמים עד אין קץ, כן הדבר ציוה האור ע"י עבדיו הצדיקים שימשיכו האור ע"י קינות וחצות, כמו שכתוב 'קומי רוני בלילה' וע"י ה'התבודדות' יאיר לכל אחד 'שורש האור' בליבו ובמוחו כמו בזמן שבהמ"ק קיים, עד ירחם ה' על עמו ויחזיר שכניתו לציון, וערבה לה' מנחת יהודה' וכו' אמן...

שלום וברכה, ברצוני לשאול, אנחנו נמצאים בתקופת בין המצרים שעיקר עניינה הוא הצער והאבלות על החורבן.

אך לי קשה מאוד להתחבר לאבלות מכיוון שאף פעם לא היה לי את בית המקדש, ואיך אני יכול לדעת מה חסר לי?

תשובת אחד מחשובי התלמודי חכמים שליטי"א:

השאלה ששאלת גדולה וחשובה, ובאמת היא מקיפה הרבה יותר מאשר רק את ימי 'בין המצרים'. בכל השנה אנו מרבים לבקש ולהתחנן על בניין ירושלים ובית המקדש, וכמו שמביא הגר"ש ברעוודא זצ"ל מהמדרש, שכל תפילותיהן של ישראל "מרי, מתי יתבני בית המקדש". בפרט אצל הצועדים באורו של מוהר"ן שאמר שעיקר עבודת איש הישראלי היא 'ק'ימת חצות', שכמובן מתמקדת בעניין החורבן והאבלות עליו.

אך לדעתי, עיקר הקושי נובע גופא מההתמקדות בבית המקדש, כאילו חסר לנו איזשהו דבר מסוים בעל מעלות והשפעות יופי וכו' וכו', ומאחר ומעולם לא חווינו ולא ראינו את אותו דבר עם שלל נפלאותיו, קשה לנו להבין למה בדיוק אנחנו כמהים ומתגעגעים, וקשה לנו להתחבר לאבלות.

יכול להיות שכדאי להניח לרגע את בין המקדש בצד, ולחשוב ולבקש להבין האם יש בכלל משהו שחסר לנו? זו שאלה שכל אחד מאיתנו צריך לשאול את עצמו בכנות, ולהיות מסוגל להכיל את התשובה - 'לא... ולהבין שעד כמה שלא חסר לו דבר, באמת אין מקום לאבלות, אין למה להתגעגע ואין את מה לבקש.

אם גילינו שהתשובה היא - 'כן, חסר לנו משהו', עלינו לברר ולהגדיר לעצמנו מה חסר, ובעולמו של כל יהודי, כפי השגותיו וכפי חלקו בתורה ובעבודת השם, יהיה משהו אחר שחסר (וכמובן גם בעוצמות משנתות).

יש החשים את החיסרון בתורה "מלכה ושריה בגויים אין תורה", רואים איך "ישוטט לבקש את דבר ה' ולא ימצאו", שאין

הלכה ברורה ומשנה ברורה במקום אחד. יש המרגישים את הריחוק הגדול שבלב "מיום שחבר בית המקדש נפסקה חומת ברזל בין ישראל לאביהם שבשמים". רבים רואים בכאב את חילול השם הגדול באמרם "עם ה' אלה מארצו יצאו", ויש הכואבים את ריחוקם של היהודים הרבים השרויים בחושך עמוק, "נתונים לעם אחר ואין לאל ידך", ועוד ועוד.

כל אלו הינן דוגמאות רחבות וכלליות, ולכלל יהודי "מאיר" חושך אחר...

את אותו חושך עלינו לענוד עטרה לראשנו - ביום ההוא יהיה ה' צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה" ואמרו בגמרא (מגילה ט"ו) מאי לעטרת צבי ולצפירת תפארה לעושי צבינו ולמצפין תפארתו. הצער והגעגוע הוא חלק מהותי מזהותנו כיהודים. בסנהדרין ע"ו: הוגדרו ישראל כ"הצמאה", ופירש רש"י: "צמאה זו כנסת ישראל שצמאה ותאיבה ליראת יוצרה ולקיים מצותיו".

⊕⊕⊕

אם אכן חסר לנו משהו, לא צריך להיות כל קושי להתחבר לאבלות. בניין בית המקדש במהרה בימינו, אינו עניין נקודתי המתייחס לפרט מסוים.

השלימות בתורה שפסגתה הושגה בלשכת הגזית, או גילוי כבוד שמים והשראת השכינה על ישראל, או אהבת השם יתברך שתאיר בלבנו, כל אלו הינן סוגיות רחבות ונפלאות, ויש הרבה מקום ללימוד ולהבנה, אין מציאות בין המקדש הייתה המפתח לכל אלו.

אך בשביל להתאבל לא חייבים להיות בעלי מחשבה או קבלה גדולים. גם אם טרם עיינו בליקוטי מוהר"ן תניינא ס' ט"ז, או כל מקום אחר בו מתבארת אחת ממהותיו והשפעותיו של בית המקדש, אין שום מונע מלהבין בפשטות שהחושך הסמיך שמציף את העולם, מסמא את העיניים וחונק את הלבבות, הוא מה שעליו אנו בוכים, וניתן לו בצדק שם כולל 'חורבן בין המקדש'.

⊕⊕⊕

ואם לא חסר לנו דבר? אם ברוך השם אנחנו חשים טוב עם עצמנו ובעולמנו, עוסקים בתורה ומקיימים מצוות, ומנותקים משאר העם והעולם, או אולי אף רואים את הרחוקים מסביב אך משום מה בכל זאת

אנחנו אופטימיים. מה אז?

ובכן, מובן הרצון "להתחבר לאבלות". בכל זאת יש כזו מצווה ומנהגים וכו', ומאוד לא נעים למצוא את עצמי כל כך מנותק, בפרט כשחשבת השכל בסדר איתי ולא חסר לי שום דבר, והנה חסרה לי האבלות...

מובן מאוד שמתוך בהלה שכזו אנחנו מחפשים פתרונות, לדמיין כל מיני ציורים מופלאים, לסחוט דמעות בקריאת קינות מזעזעות, או כל דרך אחרת, העיקר שנחוש שאנחנו זוכים להתאבל כראוי.

אבל לא בטוח שזו הגישה הטובה ביותר. **אולי באמת ניתנה לנו קרן אור בצורת אטימות שכזו להבין שמבחינה מסוימת אנחנו ממש לא בכיוון. למי אנחנו עובדים? למה אנחנו שואפים? אם הקב"ה בוכה בבתי גוואי ובבתי בראי, ולנו כלל לא כואב, אולי חסר לנו משהו מאוד יסודי בתפיסת המציאות, וזה לא רק 'ניתוק רגשי' בלתי מובן.**

⊕⊕⊕

אין הכוונה חלילה שיש לראות בזה סיבה לייאוש או ליפול ברוחנו, חס ושלום! אבל יש ויש מקום להבין שהמסע אינו נגמר בשלושת השבועות, וגם כשנקום מהרצפה בתשעה באב אחר חצות, נמצא בחיינו את המקום והמשקל הנכון ללמוד ולחוות את מציאות הגלות והחורבן, כדי שבעזרת השם ניקח חלק אמיתי בגאולה, ונזכה להיות מהמתאבלים על ירושלים שרק הם יזכו לראות בשמחתה...

על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את ה' אל דמי לכם, ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלים תהלה בארץ!

כלה את ישראל, חס ושלום הינו כנ"ל, כי דיקא על ידי שחרב הבית המקדש שהוא בחינת תפארת ישראל, על ידי דיקא נתגלה ונראה עץ החלוק שבין ישראל לעמים, ועל ידי דיקא נקמרו רחמינו ונתברך ולא כלה אותם. וזה בחינת מה שאין מניחין תפלין בתשעה באב בשחרית, כי התפלין הם פאר, ואז הוא בחינת בטול ההתפארות, ואנו יושבין לארץ ודומקין על עץ רבוי עונותינו שגרמו להחריב בית מקדשנו ותפארתנו, כאילו כבר אין בנו שום התפארות, חס ושלום, וכאלו ככל הגוים בית יהודה; ודיקא לעת המנחה, שאז עקר החרבן, כמאמר רבותינו ז"ל: לעת ערב הציתו אש בבית המקדש, אז דיקא מתחיל המתקה גדולה כמובא, כי אז הוא בחינת ה'לדת משיח, כמובא, ואז דיקא מניחין תפלין ותפלין, כי תכף שהתחיל חרבן בית המקדש ממש, אז תכף נתגלה תפארתם כנגד העכו"ם כנ"ל.

(ליקו"ה ראשית הגז - הלכה ד, אותיות ז ח).

הבית המקדש הוא תפארת ישראל, כמו שכתוב "בית קדשנו ותפארתנו", כי שם היו מאירין כל הגוונים הקדושים של מעשים טובים של ישראל. אבל, בעונותינו הרבים, כשגברו העונות נחשף אור הבית המקדש, וכל מה שגברו העונות ביותר, נתמעט ונחשף ביותר אור קדשת הבית המקדש, עד שנתחבר לגמרי, ואז נאמר: "השליך משמים ארץ תפארת ישראל", כאילו חס ושלום נתבטל ההתפארות שהיה השם יתברך מתפאר בישראל, וכאלו הם ככל הגוים, חס ושלום, כמו שסברו אז באמת השו"תאים, שאמרו "הנה ככל הגוים בית יהודה". וזה היה טובה גדולה, כי תכף שנתחבר הבית המקדש, שהוא התפארות של ישראל, והתחילו לומר "הנה ככל הגוים בית יהודה", אז דיקא תכף ומיד נתראה ונתגלה גדל עצם החלוק וההבדל שבין העכו"ם לבית יהודה, כי איך שהוא, אף על פי כן עדין נמצאים בישראל כמה נקודות טובות וכמה מעלות רבות כנגד העכו"ם, ועל כן אז דיקא נמתק הדין תכף, שזה בחינת מה שאמרו רבותינו ז"ל: מזמור לאסף וכו', על ששפך חמתו על עצים ואבנים ולא

המחדש בשוב

חדשות ועידכונים מהנעשה והנשמע

הרכבת יצאה לדרך

ההתרגשות אצל הציבור איננה פוסקת מלהפתיע, מכל עבר נוהרים תגובות מעשרות בני הישיבות הן מאלו העושים מדי שנה בשנה את דרכם לקראת ראש השנה, לעיר אומן, יחד עם רבבות בני ישראל הנוטלים חלק בקיבוץ הגדול והענק, כשאליהם מצטרפים עשרות ומאות המתעדים לעשות שנה זו את הפעם הראשונה שיזכו להיות באומן על ראש השנה, כולם כאחד שמחים ומרוגשים על הבשורה המיוחדת עם פתיחת שערי המתחם המיוחד 'מתחם בני הישיבות- נכספה'.

כבר כמה שנים טובות שאני נוסע לאומן על ר"ה, והחלום שלי היה שיוקם כזה מקום, מקום מיוחד ונעים ברוחניות וגשמיות לבני הישיבות, מוסר אברך נרגש בסגנון שלו.

כפי שכבר דווחנו, מוסרים הפעילים היקרים שבעז"ה יהיה במקום סעודות שבת ויו"ט באווירה נעימה, בהשתתפות משפיעים ודרשנים תלמידי חכמים ידועי שם שישאו דברים במהלך הסעודות, לינה בתנאים נוחים ומרווחים כשדגש מיוחדת וכוחות רבים השקיעו הפעילים להביא לציבור את הטוב ביותר במחירים המוזלים ביותר ששייך.

על השירות המיוחד שהושק בימים אלו במיוחד לציבור בני הישיבות, נציג אישי ידאג לכם לכול מה שכולל הנסיעה הק' לאומן על ר"ה, החל מטיסות, אש"ל, מקווה, ושאר הצרכים. טלפון אחד ונציג מטעמנו ידאג לכם להכול.

חייגו קו 'בני עליה' 0799400036 שלוחה 5, 2,

הרחיבי מקום אהליךך.

בימים אלו מתקיימת מגבית למען הרחבת בית הכנסת 'אוהל יעקב' בגבעת שאול. בית הכנסת אוהל יעקב-ברסלב בשכונת 'גבעת שאול' בירושלים הוקם לפני עשרות רבות, אך בשנים האחרונות עקב התקרבות אברכים רבים בני תורה מתושבי השכונה צר המקום להכיל את הציבור הגדול, ורבים וטובים מתושבי השכונה החפצים להנות מאורו ביהכ"ס המזרחי לכל האזור מונעים עקב הדחוק הגדול הבלתי נסבל השורר ביהכ"ס, לאור המצב המשוער קפצו אברכי ביהכ"ס לכלל המצווה להרחיב ולשפץ את ביהכ"ס קדוש זה למען צבור המתפללים ותושבי השכונה הרבים המתדפקים על דלתותיו.

קח חלק במצווה יקרה זו העומדת לעד, וטול חלק בהרחבת 'בית מקדש מעט' קדוש זה!

לתרומות:

037630585 שלוחה מס' 36140

2

המה מעידים

מפיהם ומפי כתבם של רבותינו זצוקל"ה ויבדלחט"א

ר' משה מרדכי הלוי שלזינגר

הגאון הגדול ר' משה מרדכי הלוי שלזינגר זצוק"ל רב ביהכ"ס 'רחי נלה' ומחבר סדרת הספרים 'משמר הלוי'

ולחייך באמצע, וכך עלה חיוך על שפתי באמצע הדרשה, והיה זה בדיק כשדיבר בעומק תורתו של רביה"ק מוהר"ן ז"ע, כמובן שלא שמתי אפילו לב לזה, אך ר' משה מרדכי זצ"ל הבחין בכך ופנה אלי באמצע השיעור 'אה, אתה צוחק, לא התכוונת לזה, לא חשבת שתכנס לכאן ותשמע מר' נחמן מברסלב...'

באחד משיעוריו סיפר שבימי נעוריו ייעץ לו מרן בעל 'הקהילות יעקב' ללמוד בספר הק' 'ליקוטי מוהר"ן', 'מה אומר לכם?!' 'זה עזר לי רבות...'

פעם הגיע אחד לר' משה מרדכי זצ"ל לבקש סיוע לנסיעה לאומן, קרא ר' משה מרדכי לר' יעקב צוקר ור' נתן איינפלד אליו ואמר להם, 'יש כאן יהודי שרוצה לנסוע לרבינו, ואין לו כסף, הבא נתחלק בינינו שליש לכל אחד, וכך נעזור לו לנסוע.' ר' משה מרדכי עצמו לא היה לו באותה תקופה כסף ולכן מכר כתבי ידות מגדולי ישראל שהיו ברשותו בכדי לעזור לאותו יהודי לנסוע לאומן.

(ר' טוביה שלזינגר מרא דאתרא קרית אתא)

מתקופה מסוימת החל ר' משה מרדכי זצ"ל לשלוח כל ספר חדש שהוציא במסגרת סדרת ספריו הנודעים 'משמר הלוי' לאומן, לציון רביה"ק מוהר"ן מברסלב ז"ע. כשהוא רושם בדף הספר הקדשה מיוחדת לציון הק' בו הוא מתבטא בתארים ושבחים מפליגים בגדולת הציון ורבינו הק' מוהר"ן מברסלב ז"ע. (הספרים נמצאים עד היום ב'אוצר הספרים' שבציון הק' באומן).

בשיעוריו המרתקים היה מרבה לצטט ולהביא מדברי רביה"ק מוהר"ן ז"ע, בהקשר לכך סיפר הקדוש ר' אליעזר וויספיט הי"ד שפעם נכנס באמצע השיעור, (והיה ר' אליעזר מצייץ שר' משה מרדכי זצ"ל לא הכירו לפני זה מעולם) נענה ר' משה מרדכי זצ"ל 'נכנס כאן עכשיו חסיד ברסלב נדבר מדברי תורתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב ז"ע והתחיל לדבר מדברי תורתו המופלאים של רביה"ק מוהר"ן ז"ע. ויהי לפלא.

כך מספר גם הרה"ג ר' חיים ידידיה ברייש מבני ברק, לפני שנים רבות, הרבה לפני שהתקרבותי לברסלב, נכנסתי באקראי לשיעורו של ר' משה מרדכי זצ"ל וכידוע היו שיעוריו מתובלים בחן ונעימות באופן שהיה שייך להנות

עמוד התווך

חלק מהוצאות הנלווין נתרמו

לרפואת:

יעחק בן באשע

לעילוי נשמת:

ר' חיים ז"ל

ביב"חט"א ר' נתן שליט"א

עיר של תורה

זכות הפצת הנלווין

בירושלים

ליבות נישל בת אסתר מלכה'

ברכטים

הוצאת קשפות בוטבוב

בכר הענינים

בתיבות

לע"נ מרים בת יעקב, ומרדכי בן מנחם מנדל תנצב"ה

קו בעעליה

לחיו של שידור ופנימי לבינא

0799-400-036

הקו של כל מבקש

קו מוקד ברסלב
029993148

"ומי שמסתכל על זה בעין האמת ומתבונן בגודל כח וזכות הצדיק שזכה וזיכה את הרבים בחייו כל כך, עד שגם עכשיו זה שנים רבות אחר פטירתו ז"ל עומד ומשמש במרום ומזכה את הרבים כל כך בספריו הקדושים ובקברו הקדוש, וזה מה שנראה גם לעיני בשר הגשמיים, מלבד מה שעוסק ברוחניות בתיקון נפשות ישראל, להחזירם בתשובה ולקרבתם להשם יתברך, וביותר נראה זכות ההתפארות הזאת בראש השנה בזמן הקיבוץ הגדול.

ומי שיש לו עיניים לראות הוא מתפלא מאד בכל שנה ושנה בעת זמן הקיבוץ כי מי פועל ועוסק זאת לקבץ בכל שנה ושנה קיבוץ גדול כזה ה' עליהם יחיו, ורובם ככולם הם בעלי תורה, והרבה מהם גם בעלי עסק, ויש שיש להם עסקים גדולים מאד בביתם, ולפני ראש השנה משליך כל אחד מהם כל עסקיו שבביתו ובא ביגיעות וטרחות גדולות ויש שבאים ממקומות רחוקים וכו' ואין עושים שם שום דבר, רק כל אחד מבקש ומתחנן ושופך נפשו לפני ה' לזכות לתשובה שלימה וכו', ושיתקנו כל פגמיו שפגם עד עתה ושמעתה לא יפגום עוד, ומרבים שם בתחנונים רבים ובבכיות גדולות והתעוררות גדול עד אין חקר, הן על קברו הקדוש קודם ראש השנה הן בבית מדרשו הקדוש בראש השנה בעצמו, וכל אחד מקבל הארה והתעוררות מחבירו ובכל שנה ושנה מתחדש ומתחזק בעזרת השם האהבה וההתקשרות והאחדות שבין כל הקיבוץ לשם שמים ושאינה תלויה בשום דבר כלל וגם בעזרת השם בכל שנה נתוספין נפשות חדשות אל כלל הקיבוץ ורואין בחוש ממש הפעולה הטובה שיש לכל אחד מאנשי הקיבוץ בכל השנה על ידי זה ברוחניות וכמעט שהחיות וההתחזקות של כל אחד בעבודת ה' כל השנה כולה הוא על ידי החיות דקדושה וההארה הגדולה שמקבלין אז בזמן הקיבוץ וכשנתתקן ברוחניות ממילא מסתמא נתתקן גם בגשמיות גם כן כמבואר במקום אחר ומי שמסתכל על כל זה בעין האמת (וממילא מובן כי אי אפשר לבאר בשלימות כל עניני ההתפארות הקדושים שיש להשם יתברך על ידי זה) בוודאי הוא גם כן בבחינת (ישעיה ל"ג) מלך ביפיו תחזינה עיניך וזוכה גם כן לכל הבחינות המבוארים בפנים"

(ליקו"מ תורה מ' תנינא).

(פרפראות לחכמה על תורה מ' ליקו"מ)

אומן ראש השנה! כולנו נהיה שם!

מיוחד לבני הישיבות: הרשמה אחת, הכוללת הכול! בלי צורך להיטלטל לשום מקום, לחסוך את הכאבי ראש של הבריורים והספקות, טלפון אחד ונציג אישי מטעם 'נכספה' ידאג לכם בעז"ה להכול, בשירות הטוב ביותר ובמחירים הזולים ביותר שקיימים בכל השוק!

הזמינו עכשיו קו 'בני עליה' 0799400036 שלוחה 5,2

לאור באור החיים

סיפורי התקרבות מופלאים

נדיר ומרתק! סיפור התקרבותו של הגאון המופלא ר' נחמן שבתי גלינסקי זצ"ל כפי שכתב הוא עצמו, במכתב לידיד.

גאון מופלא וצדיק היה ר' נחמן שבתי גלינסקי זצ"ל בן הגה"צ ר' יעקב גלינסקי זצ"ל. מימי נעוריו הפליא את כל רואיו, ועוד בימי ילדותו נכנס לשיבה עקב שהמלמד מסר לאביו שאין לו כבר מה ללמד אותו... וכבר בגיל 15 נכנס כבחור מן המניין בשיבת פונוביז' המעטירה, שם שקד על תלמודו בהתמדה רבה, ותוך זמן קצר ביתר קנה לו שם טוב בין הבחורים המובחרים, על אף גילו הצעיר, כך הלך ועלה מחיל לחיל, דרשתול קרבת ה' לא מצאה מנוח, וכך בדרכי ה' ונפלאותיו, מצא את שאהבה נפשו, והתקרב לדרכי רביה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע, מאז הוסיף חיילים בהתמדה ויגיעה ובעבודת ד' יותר ויותר מקודם, כפי שמלמדנו ומדריכנו רביה"ק בדרכיו המופלאים, בצורה שעוררה השתאות אף אצל שלא ראו בעין יפה את התקרבותו ל'ברסלב' עד שאמרו בשיבה 'כשנחמן נמצא בשיבה אי אפשר לחלוק על ברסלב ור' נחמן...'

כשתקופה מסוימת אחר התקרבותו לברסלב, היה כותב את שיעורי הרמ"ם אחר שהטיב לתפסם במהירות שכלו, אח"כ היה מחלקם בטוב עינו לחבריו לספסל...

קשה ובלתי שייך להקיף במסגרת מצומצמת זו את סיפור חייו ופעליו של האי גאון וצדיק ר' נחמן זצ"ל, אך בחסדי הד' עלינו הזמין תחת ידינו מכתב מר' נחמן זצ"ל בעצמו, מכתב קצר אך מחזיק את המרובה... בו הוא משרטט בקיצור את סיפורו המופלא ודרכו הייחודית שהזמין לו השי"ת, לאור באור החיים.

יום חמישי לסדר ונפשו קשורה בנפשו ט' לחודש טבת תשל"ג ערב יא"צ מוהרנ"ת ז"ל כבוד ידידי היקר והמאד נעלה כמר נתן נרו יאיר ויזרח לעד שלום רב וכט"ס.

עליו בלי שיעור. חזק ואמץ אחי היקר, ואל תתפעל, ותתחזק בזה עצמו - ששם רבינו נקרא עליך ואתה כבר דור שלישי ("החוט המשולש לא במהרה ינתק") המקושרים לנחל הקדוש המטהר מכל הכתמים, ובכוחו של זקן דקדושה תבטח שעדיין יש ויש לך תקוה שיתהפך הכל לטובה, ותתחיל באמת לאור באור החיים האמיתיים.

ובענין התקרבותי לרביה"ק אכתוב לך קצת, אע"פ שלכאורה זה קצר, אבל באמת זה ארוך, שכל תקופה ותקופה בא אור חדש וטעם חדש.

למעשה לא הייתי רחוק מדרך זו גם לפני שהתקרבותי באמת, כי ידעתי מברסלב כבר מהבית, שאמי היא בתו של ר' חיים בנימין ברוד ז"ל, שהיה חסיד בכל רמ"ח אבריו וס"ה גידיו, והוא גר באומן כמה שנים, ואמי היתה הולכת על הצייון הקדוש כל יום, והיא סיפרה לי כמה וכמה מופתים נפלאים ונוראים שראו בחוש זכות וכח הצדיקים ברוחניות ובגשמיות (ואלי אכתוב לך בהזדמנות). ובפרט כשסבי ז"ל בא מרוסיה לפני 10 שנים אז הוא יותר עורר את הנקודה של ברסלב בבית, והוא כל פעם ניסה לקרב אותי ולתת לי ספרים של רביה"ק, אבל אז הייתי עוד צעיר וזה עוד לא משך אותי.

ומטבע משפחתי הנני בעל רגש גדול מאד, ולכן גם לפני שהתקרבותי לרבינו הקדוש, הייתי מלא עם כיסופים וגעגועים לתכלית, והייתי יכול ממש לבכות כל יום ויום בעת לימוד המוסר בשיבת פונוביז', ואני אחזתי מהחבורה של חסידי ברסלב שהיתה בפונוביז',

ועבודת ה', אז סכנה גדולה שזה הולך הכל לס"א, אבל אם הולך בבחי' "יעלו שמים ירדו תהומות", אז זה סימן שזה הולך ישר להקב"ה.

ר' נחמן גלינסקי עם אביו

בימי חוליו

ולכן כדי לזכך האדם ולקרבו באמת להשי"ת מוז אריבער געהן אהן א שיעור" [חייב שיעבור

לאור באור החיים

סיפורי התקרבות מופלאים

מרבינו הקדוש.

ובקיץ בא פ"א דודך ר' יעקב מאיר [שכטער] נ"י ואמר שיעור בליקו"מ ומאד התפעלתי מזה ובתקופה ההיא התחלתי קצת לעשות התבודדות בקביעות, ומאלול תשכ"ז התחלתי ללכת לשיעורי ר' נתן הנ"ל, ודיבר מאד מאד חזק על נסיעה לראש השנה, ובתחילה לא היה לי שום הו"א שזה שייך אצלי למעשה, אבל חברי חיזקו אותי ונסעתי. והיו לי אחרי ראש השנה כאלו מניעות שאי אפשר לפורטם על הכתב אבל בכ"ז התחזקתי והתגברתי, וזאת עמדה לי "שתורה שלמדתי באף היא עמדה לי" כמוזכר בחז"ל, וגם רבינו הקדוש כותב שמה שיש בתחילה מניעות זה עצמו כלים לקבל אח"כ אור הצדיק, וזרקו את משה הנ"ל מהישיבה בגללי, שטענו שהוא סחב אותי לראש השנה (אע"פ שהוא לא היה העיקר), והשיל"ת עזרו שמיד אחר שזרקו אותו הוא נהיה חתן, והמליצו על זה אנ"ש והוא כחתן יוצא מחופתו, שאם מוציאים זורקים אותו זה סגולה להיות מיד חתן.

ומאחרי ראש השנה הנ"ל, היה כל יום בקביעות התבודדות שלימה של שעה, וזה מה שהחזיק אותי והעמיד אותי לעבור כל המשברים והגלים שעוברים על כאו"א, בפרט בתחילה כידוע לכל מי שמתחיל כמה וכמה צריך לסבול בזיונות ושפיכות דמים וירידות בלי שיעור, וגם כעת עובר מה שעובר, אבל בצורה אחרת, ה' ירחם.

אקוה ואבקש ממך מאד מאד שתעשה עמדי חסד וצדקה גדולה ונוראה ותתפלל ותעתיר עבורי להמתקת הדינים לישוב הדעת אמיתי ולהתקרב להשיל"ת ולצדיקיו האמיתיים בפשיטות ובתמימות, בתורה, בתפלה, במצוות, בקדושה וטהרה באמת.

ממני ידיך ואוהבך
נחמן שבתי בן צביה

מכתבי הגאון ר' נחמן
גלינסקי זצ"ל שבגליון זה
באדיבות ג'ליון מימי הנחל'
ותשח"ח להם'

ותיקין, והתפללנו אח"כ, ורבי נתן ליברמנש נ"י היה הבעל תפלה, וכזו תפלה עוד לא ראיתי מימי, כזה טעם טוב, כל עצמותי תאמרנה, כמו שמסביר רבינו הקדוש בתורה נ' אשר ע"י מתיקות

הגאון הצדיק ר' יעקב גלינסקי זצ"ל בציון רבינו הקדוש

עם כל המשפחה

בשמחה משפחתית

אך משום מה לא התקשרתי אליהם במיוחד. עד שבפורים תשכ"ז (זוכר אני היטב כי זה נכנס לי בעצמות) בלילה אחר קריאת המגילה באמצע הסעודה בישיבה שכולם השתגעו והשתוללו כמנהג המדינה, וחיפשו איך לשמוח - ניגשתי אל משה ביננשטוק ואל עוד בחור ואמרתי אליהם בהלצה: "נו אתם, ברסלב'ר חסידים שכל השנה אתם מצויים על שמחה, ובפרט בפורים צריכים לראות אתכם בשמחה מיוחדת", אז הם ענו לי: "אתה רוצה באמת לשמוח? תגיד מיד קרי"ש ותלך מיד לישון, ונעיר אותך בחצות ונלך לפעלד".

ברגע ראשון זה היה בשבילי כמין פצצה, לאיזה השגה בחורים צעירים מגיעים, בו בזמן שכולם מחפשים איך להרוג את הזמן ואיך להשתגע וכו', הרי הם בהשגה ללכת לישון ולקום בחצות וללכת לפעלד, ומאד מאד התפעלתי מזה, ועשיתי כמצוותם והלכתי מיד לחדרי ואמרתי קריאת שמע ומרוב בלבולים כמעט ולא ישנתי, והעירו אותי בחצות, והיה אז גשם חזק מאד עד שהסתפקו אם ללכת בכלל לפעלד, אבל התגברו והלכו. והיה שם כזה התבודדות שלא אשכח לעולם, "הדמעות התערבו עם הגשם", ואח"כ היה ריקוד כמו

שצריך בתוך הפעלד, וכמובן בדרך עד הפעלד שזה שלשת רבעי שעה חזרנו על הגמרא בעל פה.

ואח"כ הגענו לאיזה בית כנסת ולמדנו עד

הדיבורים מדוושנים כל עצמותיו עי"ש. אבל אח"כ, כלומר אחרי פורים, לא היה משהו מיוחד, אלא מפעם לפעם היה אומר לי משה הנ"ל דיבורים

חוויה רוחנית עוצמתית

במתחם בני הישיבות באומן

מחפש מקום מושלם לשהות בו באומן?

השנה זה קורה!!!

מתחם בני הישיבות - נכספה, פותח את שעריו

הצטרף אלינו לאווירת התעלות בין חברים מקשיבים, סעודת יו"ט ושבת בצוותא ואווירה מרגשת, בשילוב דרשות ושיעורים מטובי המשפיעים. במחיר הזול ביותר! חבילה כוללת (אוכל ולינה) החל רק מ-340 \$ בלבד! מספר המקומות מוגבל, הזדרז להבטיח את מקומך במתחם...

תאריך אחרון לרישום כ' אב

הנחה מיוחדת ל-50 הנרשמים הראשונים, (מוגבל עד 7 אב 12 בלילה הבעל"ט)

רשימת הנציגים להרשמה:

עמנואל 0533122242 טבריה	אלעד 0533111169	מודיעין עילית 0534145799	נתיבות והדרום 0534117148
0533106863 חצור 0556752645	ביתר 0556758085	בני ברק 0533171488	אשקלון ואשדוד 0556719479
נתניה 0548484987	חריש 0548507362	רכסים 0556788517	קרית שמואל 0527635865 צפת 0534105609
מודיעין עילית 0556728330	אחיסמך 0556786650	בית שמש 0527114966	ירושלים 0548598868

פרטים ועדכונים קו בני עלייה:
0799-4000-36 שלוחה 5

רכז נציגים ר' יצחק 0534145799

